

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 10.

ПИСЬМА приймають
ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на
окреме жадане і за во-
лєюм оплати почт.

РЕКЛАМАЦІЇ
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі днівників Га-
сажа Гавемана 9 і в ц.к.
Староствах на про-
вінці:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К — 40
Поодинокое число 2 с.

З поштовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К — 90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Посвяточна сесія парламенту. — Слідство в справі бучи в угорській соймі. — Босанський сойм. — Справи балканські. — Німецький канцлер в Італії. — Славянський з'їзд в Софії. — Торговельний договір з Сербією.

На загальних зборах словінського народного товариства з Марбурзі говорив пос. Шу-стершиц про парламентарну ситуацію в сесії, котра розіграна ся в половині сего місяця. Ситуація — дуже критична. Правительство не має повної більшості, на якій могло би оперти ся. То показало ся при голосованю над зміною порядку нарад в справі державної позички 182 мільонів корон. Тай взагалі доля теї позички дуже непевна. Однак Словінцям нічого журити ся тою позичкою і взагалі правительством і парламентом в теперішнім его складі. Чутки про недалеке іменоване чеського і німецького міністрів-земляків невірні. Взагалі річ неправдоподібна, щоби якийсь Чех рішив ся вступити до кабінету бар. Бінерта.

Переходячи до словінських відносин, пос.

Шу-стершиц остерігав своїх земляків перед національними фразами, якими воюють радикальні Словінці, особливо перед такими кличками, як „здобуте Градця“ Словінцями. Бо фрази такі не мають ніякого иншого успіху як тільки шкоду словінського елементу.

Після пос. Шу-стершица промовляв пос. Робіч про словінську обструкцію в стирійській соймі. Словінці хочуть мира, але такого, який запевняв би їм свободний центральний розвиток.

Угорське поліційне бюро прасове оповіщує, що поліційне слідство в справі бучи на посліднім засіданю угорського сойму вже покінчено. Акти і заборони з сойму предмети творячі *corpus delicti* відослапо до прокуратурі державної. На підставі визнань свідків веде ся слідство против б. послів Захаряса, Маркуса, Гофмана, Пека, Айтнера і Мадатаса о тяжке ушкоджене тіла. Нема нагомість доказу, немов би події були з гори приготовлені.

„Pester Lloyd“ доносить, що вибори до босанського сойму відбудуть ся між 18 а 28 червня, а скликане сойму послідує відтак між 10 а 15 липня с. р.

На Балкані проявили ся в послідних днях політичні замахы. І так з Солуня доно-

сять, що коли мутесариф Ізмаїл Гаккі бей і майор Рушті бей виходили з дому одного бега в місті Іпек, у котрого переводили слідство, незвістні люди кілька разів до них вистріляли. Майор Рушті бей погиб на місці, а мутесариф (губернатор) потерпів рани. Той замах викликав велике занепокоєне і переполох серед населеня, бо уважають его проявом реакційної агітації. Населеня хапає за оружжя. Правительство вислало до Іпека чотири баталіони піхоти і наміряє там проголосити стан облоги.

Сербська „Політика“ в телеграмі з Шлевни доносить на підставі вістий з урядових кругів о наміренім замаху російського анархіста Леоніда Серомятнікова на жите короля Петра. Серомятніков прибув з Одеси на угорськй кораблі до Сомовіт в Болгарії. Болгарська поліція завчасу довідала ся о наміренім замаху і перешкодила ему.

Король Петро прибув в суботу о год. 4 по полудні на дворець до Софії, де его повитали іменем болгарського короля полковник Драганов, міністри Малінов, Папріков і російський посол. По 15 мінутах відїхав король Петро в дальшу дорогу.

Канцлер німецький Бетман Гольвег відвідав в суботу перед полуднем італіянського

32)

ПІРАТ.

З англійського — капітана Маррриата.

(Дальше).

Між тим піврване Кляри викликало в Порторіко величезний заколот. Її служниця переслухана сейчас зрадила, коли її поставлено до ока з монахом і опікувкою, любовні зносини своєї пані з англійським офіцером. Що его корабель появив ся в дни шрваня молодой дівчини коло острова, влянило ся і дало причину здогадувати ся, що донна Кляра була викрадена молодим Англійцем. Дон Фелікс Альфарез вислав тому сейчас корабель до Ямайки, аби за мвме насильство поручника пожалувати ся і зажадати віддачі дочки.

Той корабель приплив кілька днів перед поворотом службового корабля до Порт Рояль і адмірал не мало зачудував ся одержаними вістями. Він велів написати до папа Альфареза дуже вчливе письмо в обідярку, що сейчас по повороті шунера буде заряджене строге слідство, котрого вислід подасть ся ему сейчас до відомости окремим кораблем, який буде умвено в тій цілі висланий.

— То хороша історія! — сказав адмірал до свого секретаря. — Молодий дурень! Даю ему приказ слідити за морськими розбишаками, а він їде викрадати дочку губернатора! О, пане Темпльмор, ми порахуємо ся!

— Майже не можу вірити, пане капітане — відповів секретар — а однак справа виглядає підозріна. Але, аби така коротка знакомість —

— Хто то може знати, пане Гадлі, чи то така коротка знакомість? Веліть-но принести его службові записки і розгляньте ся в них. Він може удержував ту знакомість від часу, як губернаторови лучила ся та пригода на морі?

Принесено записки Едварда і найдено там очевидно значуче слово „Порторіко-Порторіко“ — введно, куди було лиш поглянути і то у всіх записках з кождої разової поїздки шунера.

— Чи того не досить? — сказав адмірал. — Проклятий молококоєс! Так мене підійти! Коли хоче з дівчиною женити ся, нехай женить ся, то мене нічого не обходить; але за те, що не держав ей моїх приказів, мусить пакождий спосіб відповідати. Поставлю его перед воєнний суд — так, поставлю его!

Секретар нічого не відповів; він добре знав, що адмірал не додержить ніколи своєї погрози.

— Приїхав нині досвіта пан Темпльмор — доносить секретар другого дня, коли адмірал сидів при сніданю.

— А де є пан Темпльмор?

— На дворі на веранді. Ему сказано вже, о що его обжаловують, але він присягає ся, що обжаловане фальшиве. Я ему вірю, пане адмірале, бо він на ту вість мало не зійшов в розуму.

— Заждіть хвильку! Чи ви вже переглянули его службові записки?

— Так. Після них виходило би, що він був девятнадцятого коло Порторіка. З листу же іспанського губернатора виходило би, що корабель показав ся на водах Порторіка сімнадцятого, а відтак другий раз девятнадцятого. Я ему то сказав, а ви дав мені слово чести, що був там лиш девятнадцятого, як стоїть в его записках.

— Добре, покличте его сюди, нехай сам боронить ся.

Едвард війшов дуже розворушений.

— Ну, пане Темпльмор! — Хорошо ви бавите ся! Що то все має значити, пане? Де є дівчина — губернатора дочка?

— Де она, не знаю; але жов пересвідчене таке, що єї пірвали морекі розбишаки.

— Морекі розбишаки? — Відна дівчина! Жалую єї і жалую також вас, Едварде! Ходіть, сїдайте і розкажіть мені все, що стало ся.

Едвард знав адмірала на стілько, що не вагував ся розповісти ему подрібно все, що було між ним і Клярою. Оповів, як ему утік „Местник“, перехитривши фрегат — яка була умова між ним а Клярою що до їх обопільних стріч і як він тепер пересвідчений, що розбишацький шунер, так дуже подібний до его корабля приїхав, перед ним до Порторіка і пірвав там его любку.

Едвард повинен був справді бути потягнений до строгаї одвічальности, але адмірал жалувал его і тому зовсім не згадував про его давнійші прогульки на Порторіко. Скоро лиш скін-

міністра справ заграничних Сан Джуліана у Фльоренції. Відтак міністер Джуліано був у канцлера на спіданю. В часі наради обох міністрів стверджено цілковиту згідність поглядів держав потрійного союзу, котра виявила ся вже при конференціях канцлера з бувшим італійським міністром Гікардінім.

З Софії доносять, що вже уложено програму славянського конгресу, який там мав відбутися сего літа. Програма має бути слідуєча: Теперішнє політичне положення славянських держав; славянський банк; славянська вистава; організація конгресу славянських учених; участь славянських учених в конгресах загальних; навязані відносини між науковими стоваришеннями і проект наукового плану для славянських університетів; організація товариства книгарської торгівлі і навязані відносини між славянськими театрами і артистичними інституціями; видане славянського літературного і наукового підручника; видане каталога і антології славянських популярних творів для народних бібліотек; видане адресової крйги славянських учених і писателів; організація писателів для праць о славянській взаїмності; окремі курси для славянських дневників і перегляд їх діяльності; організація славянської туристики; торговельні відносини між славянськими державами.

Сего місяця розпочнуть ся у Відні переговори про новий торговельний договір з Сербією. Вигляди на успіхи тих переговорів мають бути неясні. Наслідком опору аграрних послів австро-угорське правительтво буде торгуватись, аби признати Сербії низший контин-

гент для ввозу худоби (35.000 волів і 70.000 свиний), ніж признано вже Сербії короткотерміновим договором з 1908 року. З другого боку існує в Сербії сильна течія, взагалі противна торговельному договору з Австро-Угорщиною. Однак сербське правительтво, котре знає труднощі, з якими стічає ся сербський вивіз до Італії і Єгипту, таки настоєє на заключенні договору з Австрією, і то бодай на таких умовах, як в договорі попереднім.

Маючи на увазі, що заступники обох сторін будуть звязані умовами, яких їм не вільно переступити, можна сподівати ся, що переговори легко не підуть. Тай взагалі їх результат дуже сумнівний.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 4 цвітня 1910.

— **Іменованя.** Міністерство торгівлі надало старшому контролорови поштовому, Ант. Бездекові зі Львова посаду старшого управителя поштового в Стрию.

— **Остережене.** В деяких повітах возочать ся ясків люди, що представляють ся виселанниками старосів, обіцяють виробити шинкарські концесії, оглядають шинкові локалі і за все те відурюють від легковірних гроші. Намістництво поручило староствам остережи населення перед тими обманцями, а жандармерії приказано їх арештувати й віддати в руки справедливости.

— **Подяка.** Іменем наших босанських емігрантів і церкви на Камениці складаю отсім прилюдну подяку Хв. Дирекції товариства „Доставка“ у Львові за ласкаве жертоване для них гарної

плащениці. За сю жертву почувую ся до тям більшої вдячності, що ся інституція находит ся ще в початках розвою, і тому поручаю єї горячо Ве. Ю. Парохам і церковним комітетам. — Бр. Йос. Гродекий, Ч. сьв. В. В.

— **Читальня ім. Качковського** в Борках малих повіт Скалаг з причини браку членів розвизалась, що сям відносно до § 26 закона з 15 листопада 1867 д. п. н. II. 13 яко голова бувшої читальні оголошує. — *Михайл Процик*, в Борках малих.

— **Пригода з картярями.** До поїзду відходячого до Чернівців сів оногод у Львові п. Семен Вернер заступник фабрики сукна в Чехії. В пересіку вагона, до котрого увійшов, застав двоє елегантно убраних панів розмавляючих з собою по німецки. Коли поїзд рушив, завів Вернер з ними розмову, а один з них предложив єму опісля забавити ся трохи картами і заграти собі фербля, „візо“ по дві корони. Весела забава вела ся аж до Лужан, де Вернер спостеріг ся, що з 300 К, які мав при собі не остало ся єму більше лиш 7 К. Отже перестав грати і аж тепер здогадав ся, що став ся жертвою картярів і почав їх просити, щоб вернули єму бодай часть програних грошей. Коли они ані навіть нічого чути о тім не хотіли, загрозив їм Вернер, що в Чернівцях завівє поліцію на поміч. Коли поїзд доїжджав вже до Чернівців оба ті елегантні пані вдарили Вернера так сильно по голові якимсь тупим знарядом, що він стратив пам'ять а оба розбишаки могли спокійно втечи. Вернер відискав притомність аж на стації Кучурмарє за Чернівцями і повідомив о тім, що стало ся персонал земліничий, що очевидно на нічо не придадо ся, бо розбишацкі картирі мали час втечи зовсім спокійно з добічею.

— **Електричний трамвай на Високий Замок.** Міністерство залізниць уклало громаді м. Львова концесію на будову електричного трамваю на Високий Замок у Львові. Трамвай від ул. Рускої в простій лінії до ул. Кармеліцької, коло будинку німецької гімназії зачеркне сильний дук на ліву і і скрутить в улицю Чарнецького в сторону ул. Куркової. Від ул. Рускої аж поза будинок німецької гімназії буде трамвай двошляховий, дальше одношляховий з двома шляхами лише в тих точках, де будуть улажені виминальні. З ул. Чарнецького піде трамвай улицю Курковою, Улі Люблинської і Театинської. Кінцева точка лінії буде находити ся на початку головної алеї Високого Замку. Ціла лінія (почавши від ул. Рускої) буде довга на 1.165 метрів, з чого припадає на прості лінії 740 метрів, на дуки 424 метрів. Загальний кошт будови обчислено на несювна 200.000 К. Пристанки проєктовані такі: 1) в ул. Чарнецького поза німецькою гімназією; 2) пристанок і виминалля в ул. Куркової коло ч. 3. 3) пристанок і виминалля в ул. Улі Люблинської коло ул. Театинської, 4) пристанок і виминалля в ул. Театинській коло ул. на Коєць і 5) пристанок і виминалля в тій самій улиці напруги військового магазину. Будова тої нової лінії розічне ся, як лише потепліє і в червні буде віддана до публичного ужитку.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ондадності). Початок о год. 7½ веч.

Ві вгрок, дня 5 с. м. „На бідного Макара“, жарт в 3 діях А. Володського.

В середу, дня 6 с. м. Madame Butterfly, опера японська в 3 відслонах Пуччіні.

В четвер, дня 7 с. м. „Суета“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **Дрібні вісти.** З днем 1 цвітня розпочав Земельний Банк гіпотечний, снілка акційна у Львові, свою діяльність. По відправленю богослуженя о. крйт. Т. Войнарвеким, промовив директор др. Лесь Кульчицкий в бюрах банку, які містять ся в будинку „Дієстра“, до урядників нової інституції, вказуючи їм на велику задачу, яку мають єновити серед нашого народа. — Вінк. Бельського, котрого засуджено за затаєне позички на чужу каменіцу на півтретя року вязницї вислано на его проєбу до криміналу в Станіславові, де вєть огород, в котрім він буде міг працювати. — З Парижа доносять, що тамонний хірург др. Доєєн випайшов спосіб як лічити хоробу явану раком. Він зробив то спостережене, що клітвинє яке втворює тотя хороба в людскім тілі завмирає при теплоті 50—60 степенів Реоміра, отже при помоци електрики може нищити то клітвинє і в той спосіб лічити людей. Тому самому лікарєви мало

чило ся сніданє, видів приказ, аби приготівлено до відїзду одну фреїгату та щоби заосмотрено корабель Едварда на ново в поживу.

— Отже пане Темпльмор, тепер поїдете разом з фреїгатою „Комус“ на лови за тим розбишакою і надію ся, що зложите мені відтак добрий рапорт о нїм і о дочці Губернатора. Відваги, молодче! Розбишаки на великій спосіб зажадають наперед викупу, заки зроблять їй що злого.

Ще того самого вечера шупер Едварда і фреїгата „Комус“ пустили ся в дорогу. Приїхавши до Порторіко і передавши Губернаторови лист, поплили на північ і вже другого дня рапо побачили острови Каїкос, саме в тій хвили, коли „Мєстник“ обїхавши кілька коралєвих раф, підпливав до вузького вїзду.

— Ось він, великий Боже, таки то він! — крикнув Едвард голосно і дав сєнчас сїгналами знати фреїгаті о своїм відкритю. Фреїгата відповіла на его знаки.

XVI.

Острови Каїкос.

Місце, в котрім лежать розсіянї т. зв. острови Каїкос, положене о які два степенї на північ від Сан Домінго; они висуненї найбільше на полудне в ланцуху островів, що тягне ся аж до островів Багама. Більша часть належачих до того ланцуха островів незамешкана, а давнійше служили они пристановищем для розбишацких кораблів, бо коралєві і піскові лави давали їм захєт перед більшими кораблями, що їх переслідували. Їх безпечність була тим більша для розбишаків, що лиш они знали добре небезпечні проходи, що вєли до тих островів. Найбільший з тих островів має від полудневої сорони берег закривлений як підкова і в тім закривленю має глибоку і спокійну пристань. Але щоби дістати ся до тої пристани, мусить корабель переплисти вузький і довгий на яких сорок миль пролив поміж коралєвими лавами, що не тягне ся просто, а самими кривулями. Переїзд через той пролив незвичайно небезпечний і лиш Гевкурет, що дося кермував кораблем, знав его добре. Каїп сам мало був з ним обзаконлений і тому треба було пайбільшої обережности, аби пере-

вести корабель щасливо, тим більше що Гевкурета не допускали тепер до ніякої служби.

Самі острови, бо було їх кілька, складали ся з коралєвих скал; лиш дуже мало кокосових пальм вкривало їх, там де було трохи родючої землі; впрочім було на них дуже мало рослинности. Але найважнішою прикметою островів, задля якої були они для розбишаків цінним пристановищем і захєстом, була велика сила печер, що находили ся в їх скалах. Деякі з них лежали досить високо, куди вода ніколи не сягала, але більшість була положєна так, що за кожним припливом наповняла ся водою. Деякі нановняють ся водою при припливах моря і при відпливі вода уступає з них, полишаючи на дні болото; другі ніколи не висихають і їх дно вєє укрито водою так глибокою, що можна по нїй плавати човнами. Не треба додавати, що висше положєні, сухі печери надавали ся дуже добре на криївки для скарбів, які там переховували розбишаки, до часу аж лучила ся їм добра нагода забрати їх звідтам.

В посліднім розділі оповіди ми, що „Комус“ і службовий шупер появили ся рапо на овиді і побачили „Мєстника“ саме в хвили, коли він вїхав в прилив поміж коралєві скали. Тепер мусїмо ближше описати етаповище вєіх кораблів. „Мєстник“ вїхав в пролив на полудневїй сторонї острова і їхав з полудневим вітром на північ, міряючи обережно глибину води і уживаючи дуже мало помочи вітрил. Уїхав проливом яких чотири милі.

Службовий шупер і „Комус“ появили ся на вєході від островів Каїкос і стояли тепер на північ від коралєвих лав, які окружали найбільший з тих островів. Були отже оба ті кораблі в такім положєню, що могли би були заступити „Мєстникови“ дорогу і відтяти его від заливу, коли би коралєві лави не заступали їм самий дороги. Серед таких обєставин оба кораблі могли мати лиш один плян: мусїли їхати на полудне поза коралєвими лавами, аби дістати ся до полудневого вїзду в пролив, де було досить води, аби Едвардів шупер пустив ся дальше в погоню за розбишаками.

(Дальше буде).

удало ся винайти спосіб нищення заразників всіляких педуг. — Станиславівська поліція поліція арештувала якогось молодого мужчину, котрий подобав всілякі назвиска а остаточно сказав, що називає ся Влад. Кржижак і єсть сином органіста з Бохні. При арештованім знайдено кілька книжок робітничих і карту Галичини. — Для розслідування звістної справи зневаження священика в Чортковій офіцерами від драгонів приїхав до Чорткова полковник драгонів Петранкевич з Тернополя.

— **Новий регулямін для львівських дорожкарів.** З днем 1 с. м. ввійшов в жите новий регулямін для львівських дорожкарів, виданий дирекцією поліції. Після нової тарифи устанавлено такі оплати: за їзду поодинокую з точки до точки міста: фякер в день 1 К, в ночи 1-30 К; парокінна дорожка в день 90 с., в ночи 1-10 К; однокінна дорожка в день 60 с., в ночи 80 с.; за оплату після часу: фякер за першої пів години в день 1-60 К (кождий слідуєчий квадранс 70 с.), в ночи 2 К (кождий слідуєчий квадранс 80 с.); парокінна дорожка за першої пів години в день 1-20 К (кождий слідуєчий квадранс 50 с.), в ночи 1-40 К, (кождий слідуєчий квадранс 60 с.); дорожка однокінна за першої пів години в день 1 К (кождий слідуєчий квадранс 40 с.), в ночи 1-20 К (кождий слідуєчий квадранс 50 с.). Їзди на прохід платять ся о 20 с. дорожке. До залізничного двірця: фякер в день 2-40 К, в ночи 2-60 К; дорожка парокінна в день 1-60 К, в ночи 1-80 К; дорожка однокінна в день 1-20 К, в ночи 1-40 К; за пакунок на мізі або з заду доплачуєть ся 40 с. Крім того нова тарифа нормує ціни до ріжних означених місць, на перегопи, на балі і т. д. За відїзд під дім і дожджане, не доходяче 10 минут, нічо не належить ся дорожкарєви; за довше чекає належить ся ему оплата після часу.

— **Самоубийство ученика в школі.** Саме на першого цвїтня відобрав собі жите в Бережанях в тамошній гімназії ученик VII. кл. Іван Гліньскій. Хлопець той приїшов як звичайно перед 8 годиною рано до школи і заким учитель увійшов до класи, написав щось на карточці. Коли побачив виходячого професора Гавдля, відозвав ся до товаришів: До побачення! Нині зроблю вам „Prima Aprilis“. В тій же хвили роздав ся вистріл — Гліньскій стрілив до себе з бравіїгга, ціляючи в саму бючку понад серцем. Проф. др. Гандель в першій хвилі не знав, що стало ся і гадаючи, що то якийсь жарт, крикнув: Що там такого? Побачивши однак, що стало ся, побіг до дирекції, а товариші самоубийника кинулись одні его ратувати, інші побігли по воду і по лікаря.

— **Всюди „гешефт“ або продане „ойлум габі“.** В Станиславові жие собі промисловець і властитель ритівничого заведеня, а що найважнійше властитель „ойлум габі“, що по єврейски значить „ласки божі“, місце в пебі за добрі вчинки, сповнені на землі, Яков Мангард. Отже тому Мангардови видко потрібнішні були „ласки божі“ на землі як в небі і він постановив зробити з ними „гешефт“ та продав їх купцям Аксельрадови, Вулеви і Лінденбергови. Тоті „ласки божі“ купили від Мангарда згадані три купці до спілки за 100 кор. Мангард діставши гроші, розловив своїй жінці, який зробив „добрий гешефт“. Побожна жінка довідавшись о тім, аж — зімліла. Приїшовши до себе, пішла зараз до Вуля і его спільників та зажадала від них, щоби опи віддали чоловікови на письмі его „ойлум габі“ і вернула їм їх 100 кор. Спільники однак, видко в переконаню, що зробили ліпший „гешефт“ як Мангард, не хотіли віддати „ойлум габі“, лиш викинули жінку Мангарда за двері а за нею викинули і єї гроші на уляцю, та й не думали дальше о зверненю купленого „товару“. Мангарда брала ся розпука, коли бачив, як его жінка згризла ся тим „гешефтом“ і готова ще таки на добре розболіти ся, отже пішов сам до згаданих купців та зажадав звороту проданого товару але без успіху. Справа єї продажі і купна ставала межі старовірами щораз голосвійна, аж остаточно оперла ся об рабіна. Рабін спершу не хотів і на очі бачити Мангарда, але на просьбу побожних жидів підняв ся посередництва межі Мангардом а его закупниками і остаточно видав такий вирок: Мангард має дістати назад свої „ойлум габі“,

але за викупно мусить заплатити єїлці, котра той товар набула, 200 корон. Спілка однак не годить ся на 200 кор., але жадає від Мангарда 500 кор. відступного. Сяк чи так а Мангард заплатить кару за то, що торгував „ласками божими“.

Наспівші небавком лікарі сконстатували, що самоубийникови лиш кілька хвиль жита і радили післати по священика. Заким священик наспів, самоубийник помер. Причина самоубийства незвістна. В полишеній картці поєенив лиш Гліньскій, дячого якраз ціляв в бючку а не деінде та просить товаришів, щоби справили похорон та щоби на катафальку було багато цвїтів. Гліньскій вже перед кількома днями просив товаришів, щоби на его похороні співав гімназійський хор та щоби оркестра заграла ему марш Ветговена, але товариші взяли ті слова за жарт, не припускаючи, що Гліньскій носить ся дійсно з гадкою самоубийства. Вість о єїї пдї зробила в місті пригнобляюче вражінє.

Телеграми.

Будапешт 4 цвїтня. Міністер справедливости Секелій виголосив вчера в Соботици (Штайнманігер) програмову бесїду в присутности кільканайцяти тисячів людей. Він заявив, що скоро би спільний банк показав ся недостаточним для Угорщини, то можна буде оспувати окреміи банк; поки що однак спільний банк функціонує знаменито. Міністер єсть за загальним, рівним правом голосованя; але чи має оно бути ще лане чи тайне, то не належить до сути права виборчого.

Париж 4 цвїтня. З Дякібуті доносять: Чутка о смерти короля Менеліка удержує ся. То певна річ, що королеву Таїгі держать здалека від правліня.

Софія 4 цвїтня. На новитанє короля Петра прибув тут болгарский король Фердинанд. Оба володїтелі побули з собою 10 минут.

Софія 4 цвїтня. Сиромяніков (може Сиромяніков), котрого російська поліція сингналїзувала яко російского анархіста, котрий хоче убити короля Петра, єсть трохи наравним російским ученим, але не анархістом і болгарська поліція випустила его на волю. (Російська поліція хотїла, видко, зробити добрий інтерес і напудила кор. Петра).

Константинополь 4 цвїтня. Султан і король сербский надали собі взаїмно високі ордери.

Сасніц 4 цвїтня. Баллон „Поммерн“, що зліє ся вчера в Щетині, залунав ся в дроти телеграфічні а відтак вдарив об комин фабричний та полетів з незвичайною скоростію в гору, але гондоля була ушкоджена. Баллон зачав наконєць дуже скоро спадати. Купець Гайн і пос. Дельбрік згнули; урядник банковий Зенненгаг єсть тяжко ранений. Серед публики, що була свідком тої катастрофи, пастав переполох.

Солунь 4 цвїтня. В Іпеку оголошено стан облоги. Джавід-паша грозить бомбардованєм міста, скоро Арнаути не видадуть оружия. З Мостару вислано 3 баталїони до Іпека. Винювник вчерашного замаху Капіль-Абас втік разом зі своїми спільниками.

Рух поїздів залізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-європейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні годили від 6-00 вечером до 5-59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінуткових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2³⁰, 5-50, 7-25, 8⁵⁵, 9-50, 1-10*, 1-30, 5-45, 8⁴⁰, 9⁵⁰.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7-20, 12-00, 2¹⁵, 5-40, 10-30.
З Черновець: 12²⁰, 5⁴⁵*, 8-05, 10-20*, 2⁰⁵, 5-53, 6⁴⁰, 9³⁰.
*) Із Станиславова, *) З Коломні.
Зі Стрия: 7-29, 11-45, 4-25, 11⁰⁰.
З Самбора: 8, 9-57, 2, 9⁰⁰.
З Сокаля: 7-10, 12-40, 4-50
З Яворова: 8-05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7-01, 11-40, 2, 6-15, 10¹².
З Підгаєць: 10-54, 7-28*, 9-44, 6-29*, 11-55*
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10-38, 7-10*) 9-28, 6-13*), 11-39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович: що дня: від ¹/₅ до ²⁰/₅ 8-15, 8²⁰.
„ ¹/₆ до ²⁰/₅ 3-27, 9⁵⁵.
„ ²/₇ до ²⁰/₅ 5-30.
в недїлі і р. к. свята: від ¹/₅ до ²¹/₅ 3-27, 9³⁵.
З Янова: що дня: від ¹/₅ до ²⁰/₅ 1-15, 9²⁵, в недїлі і р. к. свята: від ²/₅ до ¹³/₅ 10-10.
Зі Щиря: в недїлі і р. к. свята від 30/5 до 12/9 10-15.
З Любіня: в недїлі і р. к. свята від 16/5 до 22/9 11⁴⁵.
З Винник що дня 3-44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12⁴⁵, 3⁵⁰, 8²⁵, 8-40, 2⁴⁵, 3-30*), 6¹², 7, 7-35, 11¹⁵.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6-20, 10-40, 2-16, 8⁰⁰, 11-10.
До Черновець: 2⁵⁰, 6-10, 9-10, 9-35, 2-23, 2-50*), 6⁰⁰*, 10³³.
*) до Станиславова, *) до Коломні.
До Стрия: 7-30, 1-45, 6⁵⁵, 11-25.
До Самбора: 6, 9-05, 3-40, 10-45.
До Сокаля: 6-14, 11-05, 7¹⁰, 11-35*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлі).
До Яворова: 8-20, 6³⁰.

З „Підзамче“:

До Підволочиск: 6-35, 11, 2-31, 8³⁹, 11-32.
До Підгаєць: 5-35*), 6-12, 1-30*), 6³⁰, 10-35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5-53*), 6-32, 1-49*), 6-50, 10-54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович: що дня: від 1/5 до 30/9 7-21, 3-45.
„ 1/6 до 30/9 2-30, 8³⁴.
„ 1/7 до 31/8 5-50.
в недїлі і р. к. свята від 1/5 до 31/5 2-30, 8³⁴.
від 1/6 до 30/9 12-41.
від 1/7 до 31/8 9-—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10-10, 3-35 в недїлі і р. к. свята від 2/5 до 12/9 1-35
До Щиря: в недїлі і р. к. свята від 30/7 до 12/9 10-35.
До Любіня: в недїлі і р. к. свята від 16/5 до 12/9 2-15.
До Винник що дня 5³⁰.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

Телефон 452.

Телефон 452.

Містове бюро
"Ц. К. ЗЕЛІЗНИЦЬ ДЕРЖАВ."
у Львові пасаж Гавсман ч. 9

В И Д А Є

Білет складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значніших місцевостей Європи важні 60, 90 і 120 днів.

Білет складані в однім напрямі на німецьких залізницях, важні 45 днів.

Білет картонові, звичайні, до всіх стацій в краю і за границею.

Асигнати

на місяць в спальних вагонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцію висилають ся за поштовою післяплатою або за посередництвом дотичної залізничної стації.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.